మాయ

రాత్రి పది గంటలయింది. అంతా వెన్నెలగానే ఉన్నా చూరు కింద మాత్రం కరెంటు పోవడం వలన చీకటిగా ఉంది. అరుగుమీద శాలువా కప్పుకుని, పడక కుర్చీలో పడుకుని చుట్ట గుప్పుతున్న అప్పాజీ మొహం అగుపించడం లేదు కాని చుట్ట నిప్పు మాత్రం డేంజరు లైటులా వెలుగుతూ కనిపిస్తోంది.

'ఎలా ఉంది కేంపేను?' – అప్పాజీ అడిగారు.

అరుగు ఎదురుగా కొబ్బరాకుల పందిరి కింద పది, పదిహేను మంది బల్లల మీద కూర్చుని ఎన్నికల గురించి చర్చిస్తున్నారు. పలచగా వేసిన కొబ్బరాకులలోంచి వెన్నెల పొడలు, పొడలుగా వాళ్ళమీద పడి, వాళ్ళు వెదురు పొదలలో మాటు వేసిన పులుల్లా కనిపిస్తున్నారు. పందిరి కింద పులులకి జరుగుతున్న ఎన్నికలతో ప్రత్యక్ష ప్రమేయం లేదుగాని అవి అప్పాజీ గురుత్వం కింద వేట నేర్చుకుంటున్న ఎప్రెంటీస్ పులులు.

'తద్దినంలా ఉంది – ఓ వాలు పోస్టరు లేదు – ఓ కటౌట్ లేదు – ఓ ఊరేగింపు లేదు – ఉన్నా శవం ఎనకాల పది మంది ఏడ్చినట్లు కేండిడేట్ ఎనకాల ఓ వందమంది ..... ఛ.... ఛ.... ఇంక జనాల్ని సూస్తే, 'ఆడూ ఎదవే, ఈడూ ఎదవే – ఏ ఎదవకి ఓటెయ్యమంటావురా ఎదవా' అంటున్నారు...'

ఆ మాట చెవిని పడగానే భూకంపం వచ్చినట్లు, అరుగుమీద డేంజరు లైటు పైకీ కిందకూ ఊగి, ఊగి, కిందికి జారింది. జలుబు చేసిన ముసలి గొర్రె దగ్గినట్లు ఆగకుండా దగ్గు వినిపించింది.

'అప్పాజీ – సలిగా వుంది – లోపలికి పదండి – దగ్గొస్తున్నాది'

'దగ్గు కాదు – నవ్వు' – అప్పాజీ తేరుకుని అన్నారు – 'కేంపేను అంటుంటే చినసూరీడు, పెద సూరీడు గుర్తుకొచ్చి నవ్వొచ్చింది– అదీ ఎలక్షనంటే .... అసలు

ఎలెక్షన్లలో ఎంత టేలెంటు కనిపిస్తాది? రికార్డింగు డాన్సులో హీరో హీరోయిన్లలాంటి కేండిడేట్లు, ఆళ్ళ వగలూ వయ్యారాలూ, ఓటర్లని ఆకర్షించడానికి ఆళ్ళు ఏసే బోగం ఏషాలు.... చిన సూరీడు, పెద సూరీడు గురించి ఇన్లేదేంటి? మీరంతా అప్పటికి కుర్రాళ్ళు కాబోలు.... గుడిలో లింగాన్ని మింగేవాడొకడు, గుడిని మింగేవాడొకడు – ఆళ్ళిద్దరినీ మింగేసినోడు జేజిగాడి మనవడు....' అప్పాజీ పగలబడి నవ్వారు.

'ఆళ్ళెవరూ?'

'చిన సూరీడు, పెద సూరీడు అన్నదమ్ములే..... పింతల్లి పెత్తల్లి బిడ్డలు...' అప్పాజీ మొదలు పెట్టారు– '... ఒక వరలో రెండు కత్తులివడనట్లే, ఒక పార్టీలో ఇద్దరు చీఫ్ మినిస్ట్రు కేండిడేట్లుండలేరు. అందుకని చినసూరీడు సగం మంది ఎమ్మెల్లేలని తీసుకొని, విడిపోయి, కొత్తపార్టీ పెట్టాడు. గవర్నమెంటు పడిపోయి, మధ్యంతర ఎన్నికలొచ్చేశాయి. అటూ ఇటూ హేమాహేమీగా పోరు మొదలైంది. సారా బ్లాక్ మనీలా ప్రవహించింది.

'నిన్నటిదాకా ఒక పేడకడిలోనే ఉన్నోళ్ళకి అయిడియాలజీ డిఫరెంసులే వుంటాయి? అంచేత పెర్సనలు లెవెల్లోనే మొదలయింది ఆళ్ళ కేంపెను.

'మా సిన్నోడికి సెడ్డీ కట్టడం నేర్పింది నేను. ఆడి సెయ్యి పట్టుకుని పాలిటిక్సులో ఓనమాలు దిద్దించింది నేను. ఇప్పుడు ఆడు శ్రీరామచంద్రుల వారిమీదికి ఆంజనేయస్వామి యుద్దానికి దిగినట్లు నా మీదే యుద్ధానికి దిగాడు. ఆడి తోక కత్తిరించేస్తాను' – అనేవోడు పెద్దోడు.

'నా తోక కత్తిరించడం ఆడి తరం కాదు – ఇటలాచార్య పిచ్చర్లో కాంతారావు గాడిలా నేను ఆడికి అందకుండా ఆకాశంలోకి ఎగిరిపోతాను. అలాంటి వైరు వర్కు మనది – ఆడు నా తోక కత్తిరించడం కాదు – ఆడి కోరలు నేనే పీకేస్తాను...' అనేవోడు సిన్నోడు.

'శుక్రవారం పెద్దోడు షేర్వాణీ వేసుకుని మసీదు దగ్గర ముస్లిం ఓట్లడిగితే, ఆదివారం సిన్నోడు ఫాదిరీ ఏషం ఏసి చర్చి దగ్గర ఓట్లడిగేవోడు. ఆడు చిరిగిన బనీను, నిక్కరూ ఏసుకుని మురికివాడల్లో తిరిగితే, ఈడు గోచీ ఎట్టుకుని శనివారం సంతలో కూచునేవాడు. ఆడు జోతిలక్ష్మి డాన్సు పెడితే, ఈడు పోటీగా జయమాలిని డాన్సు పెట్టేవోడు. ఈళ్ళ ఏషాలు చూడ్డానికి జనం ఇరగబడి వచ్చేవోరు. ఆ నెలరోజులూ సినిమా హాళ్ళ కలెక్షన్లు పడిపోయాయి. రికార్డింగు డాన్సులోళ్ళూ, బోగం మేళం వోళ్ళూ బిజినెస్ లేక గొల్లుమన్నారు.

'..... సిన్నప్పుడు మా పిన్ని సున్నుండలూ, పూతరేకు సుట్టలూ వంటింట్లో దాస్తే ఈడు ఎలా పసిగట్టేవోడో – కుక్కలా వాసన పట్టేసేవోడు...' పెద్దోడు చెప్పేవాడు – '..... స్కూలునుంచి వచ్చీ రాగానే – ఒరే పెద్దోడా – అట్నుంచి మూడో డబ్బాలో సున్నుండలున్నాయిరా – ఇట్నుంచి ఏడో డబ్బాలో పూతరేకు సుట్టలున్నాయిరా, అని నా చేత తీయించేవోడు – ఆడికి డబ్బాలు అందేయి కావు – ఆడు అప్పుడూ, ఇప్పుడూ మూడడుగులే.

'రేపు ఈ మూడడుగుల చీఫ్ మినిస్ట్రు ఏవంటాడు? ఒరే సెక్రెట్రీ – డబ్బు వాసనేస్తోంది – అట్నుంచి మూడో ఫైలందుకోరా – ఇట్నుంచి ఏడో ఫైలందుకోరా – ఏలిముద్ర కొట్టేస్తా, అంటూ హిరణ్యకసిపుడి తమ్ముళ్ళా దేశాన్ని పూతరేకు సుట్టలా సుట్టి తినేస్తాడు. మరి ఆడికి ఓటేస్తారో, ఆడి గురువుని నాకు ఓటేస్తారో డిసైడు చేసుకోండని ప్రార్థిస్తున్నా...'

'నేను ఏలిముద్ర గాణ్ణని మా పెద్దోడు సెబుతున్నాడట. ఆడి కంటె రెండాకులు తక్కువ – మూడో క్లాసు దాకా సదివినా – తెలుగులోనూ, ఇంగ్లీషులోనూ సంతకం చెయ్యగలను – సున్నుండలూ, పూతరేకులూ అంటూ పెర్సనలుగా మాట్టాడ్డం ఆడిలెవెలు....' అన్నాడు సిన్నోడు ముఖం మాడ్చుకుని.

'ఆడి లాగే నాకూ పెర్సనలంటే ఇష్టం లేదు. సున్నుండలు కాకుండా పాలిటిక్సు అడుగుదామంటే ఆడికి వరల్డు మేపులో ఇండియా ఎక్కడుంటాదో తెలీదు.... ఆడు వరల్డ్ మేపులో ఇండియా కరెక్టుగా సూపిస్తే నేను గుండు గొరిగించుకుని సన్నాసుల్లో కలిసిపోతా.... ఛాలెంజ్.....' అన్నాడు పెద్దోడు.

మర్నాడు అదే ప్లేసులో సిన్నోడు మీటింగు పెట్టి – 'నేను మేపులో ఇండియా సూపిస్తే మా పెద్దోడు గుండు గొరిగించుకుంటానంటున్నాడట – ఆణ్ణి ఆ మాటమీద నిలబడమనండి – మంగలి సూరన్నగాడిని తీసుకొచ్చా – ఇదిగో – మేపులో ఇండియా ఎక్కడుందో సూపించేస్తున్నాను – మేపేదీ?' అనరిచాడు హుషారుగా.

రాత్రంతా ట్యూషనెట్టి మేపులో ఇండియా ఎక్కడుందో సూపించడం నేర్పారు సిన్నోడికి.

పెద్దోడు తక్కువ తిన్నాడా? ఆడికి ఈ ట్రిక్కులు తెలీవా? సిన్నోడు మేపని అవరగానే, పెద్దోడి మనుషులు బండి చక్రం సైజు గ్లోబు తీసుకొచ్చి, 'ఇదిగో' అన్నారు.

సిన్నోడికి మేపు చూడ్డం వచ్చుకాని గ్లోబు సూడ్డం రాదు. ఆడు తెల్లబోయి – 'ఏంటిది?' అన్నాడు.

'గ్లోబు'

'గ్లోబేంటి?'

'బూవి సున్నుండలా గుండ్రగా ఉంటుందిరా సిన్నోడా'.

'బూవి నిన్నరాత్రి పూతరేకు సుట్టలా వుంది... ఇలా లేదు' అన్నాడు సిన్నోడు.

గ్లోబు, మేపూ ఒకటవునా కాదా అని వివాదం వచ్చి ఓ రిటైర్డు ఐయ్యేయస్సు ఆఫీసరుగార్ని సలహా అడిగారు సిన్నోడు, పెద్దోడు. ఈళ్ళ తగాదాల్లో తలదూర్చి రోకటిపోట్లు తినడానికి ఆడేవన్నా అల్లాటప్పావోడా? ఏది ఏవైనా తనకి లాబం ఉండేలా సూసుకునే ఐయేయస్సోడు.

'బావుంది – నెగ్గేవాడెవడో తెలీకుండా, నిలుచున్న పళాన తీర్పు చెప్పమంటే ఎలా? నన్ను చెయిర్మన్ చేసి, ఒన్మేన్ కమిషనేసి, కారూ, బంగ్లా, స్టాఫూ, అన్నీ ఏర్పాటు చెయ్యండి – ఓ సారి హాంకాంగు, అమెరికా తిరిగి, ఆపైన అవసరమైతే చంద్రమండలానికో ట్రిప్పేసి, అక్కడ్నుంచి బూవి గుండ్రంగా వుందో లేదో సూడాలి...' అన్నాడాడు.

'పోనీ ఈ సారి మా సిన్నోడిని సాపమేపులోనే హైద్రాబాదెక్కడుందో సూపించమనండి – ఆడు గనక కరక్టుగా సూపిస్తే – ఇదిగో, మంగలి సూరన్న గాడిని నేనే తీసుకొచ్చాను – నేను గుండుకొట్టించుకొని సన్నాసుల్లో కల్సిపోతా' అని పెద్దోడు మళ్ళీ ఛాలెంజి చేశాడు, రెండ్రోజుల తర్వాత.

చిన్నోడు ఆ ఛాలెంజి అందుకుందామనుకున్నాడు కాని కొంచెం ఎక్సుపీరియన్సున్నోళ్ళు వద్దని సలహా ఇచ్చారు – 'ఆడు హైద్రాబాదంటన్నాడు కాని ఏ హైద్రాబాదో సెప్పడం లేదు – ఈడికి ట్యూషనెట్టి మనం హైద్రాబాదు సూపించడం నేర్పితే, ఆడు పాకిస్తాన్లో హైద్రాబాద్ అన్నానంటాడు. పోనీ అదీ సూపిస్తే, ఇంకా ఏ కబరిస్తాన్లో ఏ హైద్రాబాదుందో ఎవడికి తెల్సు? సైలెంటుగా ఊరుకోడం బెటరు. అదీగాక, ఆడు గుండు గొరిగించుకుని సన్నాసుల్లో కల్సిపోతానంటున్నాడు గాని పాలిటిక్సు వదలతానంటం లేదు. అయినా ఆడు స్క్రీన్‌ప్లే రాస్తే మనవాడ్డం ఏంటి? మన స్క్రీన్ ప్లే మనవే రాసుకోవాలి గాని....' అన్నారు.

ఇలా హేమాహేమీగా జరుగుతున్న కేంపేన్లో, ఆటలో సత్రకాయలా కత్తెరమార్కు ఇండిపెండెంటున్నాడన్న సంగతి ఎవరికీ గుర్తులేదు. ఇంకా పోలింగు నలభై ఎనిమిది గంటలుండనగా ఆళ్ళిద్దరూ కేంపేను ఆపి కొంచెం ఊపిరి తీసుకుందామనుకుంటుంటే పెద సూరీడు కోటలో ఫోను మోగింది.

'హలో! ఎవరూ?' అన్నారు హాల్లో కూర్చున్నవాళ్ళలో ఒకడు ఫోను అందుకుని.

'పెద సూరీణ్ణి పిలవండి' – అంది ఓ కంఠం అర్జెంటుగా.

'ఎవరు?' అడిగారు కేంపేయిన్ మేనేజరు గారు.

'అర్జంటంట – పెద సూరీడు గారితోనే మాట్లాడతాడంట.'

'ఇలా ఇయ్యి' అని ఫోనందుకుని, 'హలో – నేను కేంపేయిన్ మేనేజర్ని – ఏం కావాలి?' అన్నారు.

'చెంచాలతో నేను మాటాణ్ణు'

కేంపెయిన్ మేనేజర్ బూత్ కేప్చరింగ్, రయిటింగుల్లో రాటుదేలిన రకవేగాని, అవతల గొంతు అంత అథారిటీగా వినిపించేటప్పటికి తోక ముడిచి పెద సూరీడుకి ఫోనందించాడు, ఎందుకైనా మంచిదని.

'హల్లో....' అన్నాడు పెద సూరీడు.

'హలో.... నేను కత్తెరగాణ్ణి.... నేను చెప్పేది విను పెదబాబూ – నువ్వు అర్జంటుగా, సీక్రేట్గా రాత్రి ఫలానా చోటికి వచ్చి ఏభైలక్షలివ్వకపోతే నేను సూసైడు సేసుకు సచ్చిపోతా....'

'సచ్చిపో....'

'నే సస్తే ఏవవుద్దో తెల్సా?'

'నువ్వు సచ్చి శవమవుతావు – ఇంకేవవుద్ది' అన్నాడు పెదసూరీడు తన జోకుకి తనే పగలబడి నవ్వుతూ.

'ఇంకేవవుద్దా? నీ ఎలెక్షనాగిపోద్ది'

'అమ్మో' అని పెదసూరీడు సోఫాలోంచి పైకెగిరి, మళ్ళీ ఫోనులో 'హలో' అనే లోపున ఫోను కట్టయింది.

నిమిషం తర్వాత చినసూరీడు కోటలో కూడా అలాగే ఫోను మోగింది.

ఆళ్ళు బెదిరిపోయి నా దగ్గరకి సలహాకి పరిగెట్టుకొచ్చారు.

అప్పుడు నేను రాజస్థాన్ గవర్నరుగా ఉండి, అక్కడ గవర్నమెంటు పడగొట్టి, ఆ తర్వాత పేపరోళ్ళ గోల ఎక్కువైతే రిజైన్ చేసి, ఇంట్లో రెస్టు తీసుకుంటున్నాను. రాత్రి ఇలాగే భోంచేసి వరండాలో పడకకుర్చీలో పడుకుని చుట్ట కాలుస్తున్నాను. చుట్ట కాలుస్తూ, కాలుస్తూ ఓ చిన్న కునుకు తీశాను కాబోలు – 'కొంప మునిగింది అప్పాజీ' అని పెద్ద కేక వినిపించి ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాను. ఆ కేక ఎనకాల

పెదసూరీడు పరిగెట్టుకొచ్చి ఎదురుగా కుర్చీలో కూలబడి వగురుస్తూ, 'కొంప మునిగింది అప్పాజీ' అన్నాడు దీనంగా. ఆడికి ఏడుపు రావడమొకటే తరువాయి.

'ఏమైందిరా' అనడగబోతుంటే, 'కొంపలంటుకున్నాయి అప్పాజీ' అని మరో కేక వినిపించింది. చిన సూరీడు పరిగెట్టుకుంటూ వచ్చి నా ఎదురుగానే మరో కుర్చీలో కూలబడి, 'కొంపలంటుకున్నాయి అప్పాజీ' అన్నాడు ఏడుస్తూనే.

'కొంపలంటుకోలేదు - మునిగాయి' అన్నాడు పెద్దోడు.

ఆడి మాట ఇన్నాకగాని ఆడు అక్కడున్న సంగతి సిన్నోడు గమనించలేదు. ఆడికేసి తిరిగి, 'కొంపలు మునగలేదు - అంటుకున్నాయి' అన్నాడు సిన్నోడు.

'కాగడా పార్టీవోడివి - అంటించడం తప్ప మరేం తెల్సు' అన్నాడు పెద్దోడు హేళనగా.

'మరే - వానొచ్చిందనీ, వరదొచ్చిందనీ దేశాన్ని ముంచెయ్యడం మాత్రం మాకు తెల్దు'

'గ్రూపులెట్టి, పార్టీ అంటించి, సలి మంటలేసుకోడం మాకు తెల్దు'

'అసలు గ్రూపులెట్టడానికి మీ పార్టీలో డెమోక్రసీ ఉంటే గదా.... చెంచా గాళ్ళకి గ్రూపెట్టే చేవ ఎక్కడ్నుంచొస్తుంది?'

'మాటలు మర్యాదగా రానీ - నాక్కోపం వచ్చిందంటే ఆడూ, ఈడూ అని సూణ్ణు అప్పాజీ' అన్నాడు పెద్దోడు.

'ఢిల్లీవోళ్ళ సెప్పులు నెత్తినెట్టుకు మోసే ఎదవలకి పౌరుషం, ఆత్మాభిమానం ఉంటాయా అప్పాజీ' అన్నాడు సిన్నోడు ఆశ్చర్యం నటిస్తూ.

ఆళ్ళిద్దర్నీ శాంతింపచేసి, 'ఆడెల్లాంటాడో, నువ్వెల్లాంటాడివో, మీ పార్టీ లెల్లాంటివో, జనాలకి తెలీకపోయినా, రాజకీయాల్లో తలపండి ఎంట్రుక లూడిపోయినోణ్ణి - నాకు తెల్దా? అసలు సంగతేంటో చెప్పండి. ఎవరి కొంపలంటుకున్నాయి, ఎవరి కొంపలు మునిగాయి' అనడిగాను.

'అదేంటప్పాజీ అలా అంటారు - ఎవరికొంపలో అయితే మాకేంటి? మా కొంపలే' అన్నారు ఆళ్ళిద్దరూ ఆశ్చర్యపోయి.

విషయం చెప్పి, 'మాకేం చెయ్యడానికి పాలుబోటంలేదు అప్పాజీ' అన్నారు దీనంగా.

'కంగారు పడకండి – ఆణ్ణి మీటయి అసలు సంగతేంటో కనుక్కుందాం' అన్నాను ఇద్దర్నీ ఓదార్చి.

✧ ✧ ✧

ఊరవతల బంగ్లా దగ్గరకి, ఆడు చెప్పినట్టుగానే సీక్రెట్‌గా చినసూరీడు, పెద్ద సూరీడు, నేనూ వెళ్ళాం. బంగ్లా లోపల లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. లోపలకెళ్ళాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తూ, తలుపు దగ్గర నిలబడ్డాం. మా అలికిడి వినిపించినట్లుంది – 'రండి, రండి – మీరొస్తారని నాకు తెల్సు – తలుపు తీసే ఉంచాను' అని లోపల్నుంచి వినిపించింది.

మేం లోపల హాల్లో అడుగుబెట్టేసరికి ఆడు అంతా రెడీ చేసుకుని ఉన్నాడు. సీలింగు ఫ్యానుకి తాడు ముడేసి, రెండోకొస మెడకి తగిలించుకుని, కాళ్ళకు ఇసకబస్తా కట్టుకుని, పెద్ద స్టూలెక్కి కూర్చున్నాడు. నన్ను సూడగానే ఆడు సంతోషంగా 'రండి అప్పాజీ' అని మర్యాద చేశాడు.

కుర్రాడు చాకులా ఉన్నాడు – ముప్ఫయి అయిదేళ్ళుంటాయేమో – ఆ గిరజాల జుట్టూ, ఆ చురుకైన కళ్ళూ, మాటతీరూ– ఆడ్ని ఎక్కడో సూసినట్టనిపించింది. అది గుర్తుకు తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ 'నేను నీకు ఎలా తెల్సు?' అనడిగాను.

'భారతంలో భీష్ముడిలాంటోరు – తవరు తెలియక పోవడవేంటి?' అన్నాడు ఆడు నమస్కార బాణం వదులుతూ.

'నిన్నెక్కడో సూసినట్టుంది'

'నన్ను సూడలేదు – మా తాత మీ జెయిలుమేటు – నాది మా తాత పోలికే...'

ఆణ్ణి ఎగాదిగా సూసి, 'నువ్వు జేజిగాడి మనవడివా?' అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

సత్యాగ్రహం చేసి జెయిలుకెళ్ళినప్పుడు మా పనులు చేసి పెట్టడానికి ఖైదీలని పంపించేవారు జెయిలు అధికారులు. జేబుదొంగ జగన్నాథం– ఆణ్ణి మేవంతా జేజిగాడనే వాళ్ళం – అలా పరిచయమయ్యాడు. ఆడి మనవడన్నమాట ఈడు.

'ఫ్యామిలీ లైనొదిలేసి పాలిటిక్సులోకి దిగేవేంట్రా మనవడా!', అన్నాను పరిహాసంగా.

'ఆళ్ళలైనూ, మన లైనూ కలిసేచోట కొద్దిగా బిజినెస్ చేద్దామని దిగాను కాని ఫామిలీ లైనొదల్లేదు....'

'సంగతేంటో చెప్పు' అన్నాను అసలు విషయంలోకి వస్తూ.

'ఈళ్ళు చెప్పలేదా? చెరో ఏభై లక్షలు ఇవ్వకపోతే నేను సూసైడు చేసుకుని సచ్చిపోతానని చెప్పానే.... చెప్పానా లేదా?'

'చెప్పావు... చెప్పావు' అన్నారు సూరీళ్ళిద్దరూ కంగారుగా.

'ఆ శ్రమ నీకెందుకు మనవడా? నిన్నిప్పుడు మర్డరు చేసి ఎలెక్షనయ్యేదాకా శవం బయటపడకుండా సేస్తే...'

'ఆ పప్పులుడకవు'

'ఏం?'

'నేను అయిదేసి నిమిషాలకోసారి ఫోన్జేసి బతికున్నానని చెప్పకపోతే అవతల నా కొడుకు.... అరే... అయిదు నిమిషాలైపోయింది... ఫోన్జెయ్యలేదే' అంటూ స్టూలు మీద పక్కన పెట్టుకున్న ఫోనెత్తి, 'ఒరే తాతా! నేను బతికే ఉన్నానురోయ్ - అప్పాజీ వచ్చేశారు - ఏంటి? నీకు తెలుసా - ఫోటోలు తీసావా - అమ్మనా కొడుకోయ్....' అని మురిసిపోతూ ఫోను పెట్టేసి, 'నా కొడుక్కి మా తాత పేరెట్టుకున్నాను. అందుకని ఆణ్ణి తాతా అని పిలుస్తాను. ఆడు మొన్న షిప్పులో దిగిన జపానోళ్ళ దగ్గర కెమేరా కొట్టేశాడు. దాంతో చీకట్లో కూడా ఫోటోలొస్తాయంట - మీరు రావడం ఆదు టెలీలెన్సుతో ఫోటో కూడా తీశాడట.... అప్పాజీ! మీరు నాకో చిన్న పెర్సనల్ హెల్ప్ చెయ్యాలి. మావోణ్ణి అమెరికా పంపించి అక్కడ మాఫియా అందరులో ట్రెయినింగిప్పించి ఆణ్ణి హైటెక్ కేడీని చెయ్యాలనుంది - అదంతా తర్వాత సూద్దాం గాని.... ఇంతకు చెప్పేదేవిటంటే... అయిదేసి నిమిషాలకోసారి నేను బతికున్నానని ఫోను చెయ్యకపోతే వెంటనే పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చేస్తాడు నా కొడుకు. నన్ను మీరు సంపేసారని నేను రాసిన ఉత్తరం, ఫోటోలతో సహా రేపు పేపర్లలో వచ్చేస్తుంది....'

'కుర్రాడివి - నూరేళ్ళు బతకాల్సినాడివి - పేపర్లో నీ ఉత్తరం, ఫోటోలు వస్తే కొంపలంటుకుంటాయనుకున్నావా? వేల కేసుల్లాగే ఎల్లుండికి జనం మర్చిపోతారు. నువ్వు సస్తే కాలవాగిపోతుందా? ఎలెక్షను కౌంటరు మాండవుతుంది. రెండు మూడు నెలల్లో మళ్ళీ ఎలెక్షన్లు జరుగుతాయి కాని నిలబడ్డానికి నువ్వుండవు. ఎందుకొచ్చిన గొడవ ఇదంతా....'

'ఆ మాట ఆళ్ళననమండి - ఇప్పుడే సచ్చిపోతా' అన్నాడు ఆడు ఇసకబస్తా కొంచెం ముందుకు జరిపి.

'కౌంటరుమాండేంటి?' అన్నాడు పెద్దాడు.

'ఏం లేదు - ఈడు కూడా కేండిడేట్ గనక ఈడు సచ్చిపోతే ఎలెక్షను రద్దయి....'

'అమ్మోయ్! ఎంతకర్చు.... ఎంతశ్రమ.... ఎంత సస్పెన్సు..... కోట్లకి కోట్లవృద్ధి..... అదీగాక మా గ్రూపుల్లో ఉన్న నా కొడుకులు ప్లేటు పిరాయించి బాంబుల బుచ్చిరెడ్డితో చేరిపోతే? ఇద్దరం మునిగిపోతే... వద్దు అప్పాజీ.... ఈడితోనే సెటిల్ చేసేయండి.... ' అని ఇద్దరూ అభిప్రాయ భేదాలు లేకుండా గొల్లుమన్నారు.

'ఇయన్నీ ముందాలోచించి, చీఫ్ మినిస్ట్రు కేండిడేట్లు, ప్రైమినిస్ట్రు కేండిడేట్లు రెండు మూడు చోట్ల పోటీ చేస్తారు. మీరు బుద్ధి తక్కువగా...'

'.... లెంపలేసుకుంటున్నాం అప్పాజీ! ఈడితోనే సెటిలు చేసేయండి.....' అని ఆళ్ళిద్దరూ లెంపలేసుకుంటుంటే...

'స్టూలు దిగమంటారా!' అన్నాడు జేజిగాడి మనవడు....

అప్పాజీ అదంతా గుర్తుకొచ్చి పగలబడి నవ్వారు.

'ఇంతకీ ఎవరు నెగ్గారు?'

'పెద సూరీడు - ఆడు చీఫ్ మినిస్టరయ్యాడు. చినసూరీడు ఆడి పార్టీలో కల్సిపోయి డిప్యూటీ చీఫ్ మినిష్టరయ్యాడు. ఇద్దరూ దేశాన్ని సున్నుండలూ, పూతరేకు సుట్టలూ తిన్నట్లు అయిదేళ్ళు సుభ్రంగా తినేశారు....'

'అప్పాజీ' - శ్రోతల్లో ఓ కుర్రాడు కొంచెం సిగ్గుపడుతూ లేచాడు - 'ఆడూ, ఈడూ, బాంబుల బుచ్చిరెడ్డి, అంతా ఒకటే అయితే, ఇన్ని పార్టీలేంటి? జనాలు అటూ ఇటూ ఓట్లెయ్యడం ఏంటి?' - బుర్రగోక్కుంటూ అడిగాడు.

అరుగుమీద దేంజరు లైటు భూకంపం వచ్చినట్లు పైకీ కిందకూ ఊగి, ఊగి కిందికి జారింది. జలుబు చేసిన ముసలి గొర్రె దగ్గినట్లు ఆగకుండా దగ్గు వినిపించింది....

'అప్పాజీ - సలిగా ఉంది - లోపలికి పదండి' - అభిమానంగా బలవంతం చేశారు శిష్యులు.

(ఆంధ్రజ్యోతి ఆదివారం, సెప్టెంబరు 12, 1999)